TAMPEREEN YLIOPISTON HALLAT RY:N JÄSENLEHTI

KUNNALLINEN, MUTTEI KUNNOLLINEN

HALLANVAARA 2026

SISÄLLYS

3 PÄÄKIRJOITUS

4 HALLITUS 2026

5 MINUSTAKO TUTKIMUSAPULAISEKSI?

6 EI HALLOJEN TOIMISTOA LUKITA YÖKSI

8 HELTEESSÄ EI HALLANVAARASTA OLLUT TIETOAKAAN - YHDEN HALLAN VAIHTOKOKEMUS

10 MAKE KAJO GREAT(ER) AGAIN - KAJO GALLUP

14 SYKSY TÄYNNÄ KUNTIA, ALUEITA JA UUSIA KASVOJA

15 RIEMUKKAITA KOHTAAMISIA KUNTAMARKKINOILLA

16 OODI LIEKSAN KAARISILLALLE

18 KUNTA, JOSSA EI RIIDELLÄ

20 SUURI PINGVIINI-VISA

21 HOROSKOOPIT

SEURAA MEITÄ SOMESSA!

@HALLAT_RY

TEKIJÄT

Päätoimittaja ja taitto: Viivi Kautto

Kansikuva: Viivi Kautto

Toimituskunta: Tinja Ahtola, Anna Hietaniemi, Viivi Kautto, Leevi Koivula, Pauliina Kärki, Akseli Laiho, Selma Murtonen, Hanna Pajala, Iivari Pylkkänen, Aki Rokkonen, Milla Uramo

Yhteystiedot: Hallat ry, Kansalerinrinne 1, Pinni B1057

Painopaikka: Nekapaino Oy, 12 kpl

Jakelu: Nettisivut, Facebook, Telegram, Hallojen toimisto, Staabin toimisto

PÄÄKIRJOITUS

Arvoista hallatoverit ja ystävät,

Vuosi 2026 on kiitänyt hurjaa vauhtia ja lähestyy nyt loppuaan. Varma loppuvuoden merkki on käsissäsi pitämä uunituore Hallanvaara, joka on kuin ikkuna tamperelaisten kunnallistieteilijöiden sieluun. Lehti toimii myös eräänlaisina aikakapselina. Tämä numero tulee olemaan tuokiokuvana tuleville hallasukupolville siitä, mikä oli ajankohtaista ja millaista opiskelijaelämä myötä ja vastoinkäymisineen oli vuonna 2026 vielä pitkään sen jälkeen, kun tämän vuoden toimituskunta on ripustanut haalarit naulaan ja siirtynyt oravanpyörään nimeltä työelämä. Kun katsoo taaksepäin ja selaa vanhoja Hallanvaarojen numeroita vuosien ja vuosikymmenten takaa, huomaa että vaikka tilat ja sukupolvet vaihtuvat, olemme me menneiden kunnallistieteiden opiskelijoiden kanssa monilta osin toistemme kaltaisia. Vanhoja Hallanvaaroja kannattaakin tulla lukemaan toimistollemme!

Pinni B:n toimistomme on ollut auki nyt reilu vuoden ja uuden toimiston tuoksu onkin lähtenyt. On hienoa, että moni on löytänyt toimiston ja sillä onkin varsin vakiintunut kävijäkunta. Puheenjohtajaa ilahduttaa myös joka kerta, kun ”kantapeikkojen” lisäksi joku uusi kasvo pistäytyy toimistolle lyhyeksi tai joskus pidemmäksikin tuokioksi. Moccamasterilla keitetty kahvi, virikkeet toimiston hyllyillä ja postikortit seinällä sekä ennen kaikkea hyvä seura ovat kaikki oivallisia pitovoimatekijöitä ja usein oveen kirjoitettu sulkemisaika on vain suuntaa antava ja juttu jatkuu reilusti toimiston aukioloaikojen yli. Se on hienoa ja rohkaisen kaikkia, joille toimisto on jäänyt vieraaksi tulemaan käymään! Tila on pieni, mutta siellä on varmasti paikka sinullekin.

Vielä 98. toimintavuotenaan Hallat osoittaa, että vanha koira oppii myös uusia temppuja. Yhdistyksen toimintaa on kehitetty ja olemme tehneet uusia aluevaltauksia. paljon pyydetyt alumniafterit ja viiden pääainejärjestön yhteistyönä järjestetyt sitsit olivat menestys. Klassikkotapahtumia ei toki saa unohtaa. Kymmenpäinen hallasaattue teki jälleen pyhiinvaelluksen Helsingin Hakaniemeen Kuntamarkkinoille. Lisäksi alkuvuoden uusien ilta ja perinteistäkin perinteisemmät pikkujoulut toteutuivat jälleen. Lämmin kiitos kaikille tapahtumia järjestäneille ja tietysti osallistujille!

Kohta on aika kääntää sivua ja aloittaa Hallain 99. toimintavuosi ja kuka tietää, mitä se pitää sisällään. Yhdistyksen liki satavuotinen historia opettaa, että vuodet eivät ole siskoja keskenään. Tarvitsemmekin uusia käsipareja mukaan ylläpitämään ja kehittämään toimintaamme! Tätä kirjoittaessa vuoden 2026 syyskokous on jo kulman takana. Olisiko se sinun tilaisuutesi näyttää kyntesi? Jos luet tätä vuosien päästä, on vuoden 2026 syyskokous jo kaukana menneisyydessä. Tarve reippaille tekijöille ei kuitenkaan katso vuotta ja uusia syyskokouksia tulee. Vuodesta riippumatta kannustankin jokaista kantamaan kortensa yhteiseen kekoon ja hakemaan mukaan Hallojen toimintaan!

Leevi Koivula
Puheenjohtaja

HALLITUS 2026

Nimi: Leevi Koivula
Hallituspesti: puheenjohtaja & koulutuspoliittinen vastaava
Kotikunta: Tampere
Hauska fakta: Harrastan paaveihin liittyvää nippelitietoa.

Nimi: Milla Uramo
Hallituspesti: varapuheenjohtaja & suhdeasia- ja työelämävastaava
Kotikunta: Rovaniemi
Hauska fakta: Mulla on ollut työviisumi Kiinaan perusteena kiinalaisen jääkiekon kehittäminen.

Nimi: Aapo Johansson
Hallituspesti: sihteeri & tilavastaava
Kotikunta: Tampere
Hauska fakta: Muistan ulkoa Australian pääministerit viimeisen 30 vuoden ajalta.

Nimi: Viivi Kautto
Hallituspesti: talous-, viestintä- & tapahtumavastaava
Kotikunta: Joroinen
Hauska fakta: Rakastan lautapelejä ja etenkin tietokilpailupelejä.

MINUSTAKO TUTKIMUSAPULAISEKSI?

Kunta- ja aluejohtamisen opintosuunta palkkaa pääsääntöisesti joka vuosi tutkimusapulaisia erilaisiin tehtäviin joko rekrytoimalla tai suorempia reittejä pitkin. Allekirjoittanut toimii tällä hetkellä tutkimusapulaisena kunta- ja aluejohtamisen yksikölle. Tässä jutussa pyrin murtamaan enemmän tai vähemmän esiintyvän myytin, minkä mukaan tutkimusapulaiseksi hakeutuvan opiskelijan täytyy olla valmiiksi hyvä tutkijana. Haastattelin tutkimusta varten yliopistonlehtori Henna Paanasen, jonka vastauksia reflektoin oman kokemukseni nojalla.

Mitä tutkimusapulaiseksi hakijan opiskelijan tarvitsee osata etukäteen?

Henna: ”Oman toiminnan ohjaus, kiinnostus tutkimustyöstä, kyky sietää epävarmuutta ja epäselviäkin toimeksiantoja. Varmaan tärkein on kuitenkin sellanen asenne, että on valmis ottamaan oma-aloitteisesti selvää asioista. Pitää tykätä lukea ja kirjoittaa ja sietää myös sellaisia puuduttavia hommia, joita ehkä nykyinenkin harjoittelija on osittain päässyt hoitamaan.”

Minun mielestäni tässä mainittu epävarmuus on aika hallittavaa. Tehtäviä on mukavasti mutta ei koskaan liikaa, enkä kyllä kuvailisi itseäni ainakaan erityisen lukuintoisena. Tänä vuonna olen lukenut omalla ajallani pyöreät nolla kirjaa kannesta kanteen.

Eikö hakijan tarvitse osata tutkimuksen tekemisen alusta loppuun?

Henna: ”Ei, ei. Oman kanditutkielman tekeminen, näkyminen tutkimuspraktikumilla, semmonen kiinnostus tutkimusta kohtaan on ehkä kuitenkin se tärkeempi. Et kyllä täällä oppii, ja jos ei tiedä, niin voi kysyä.”

Allekirjoitan. Ei tässä vielä mitään maistereita olla.

Mitä tutkimusapulainen voi oppia työssä, mitä hän ei välttämättä opi opinnoissa?

Henna: ”Täällä voi mun mielestä saada semmosen vähän realistisemman kuvan siitä, että tää ei oo niin kauheen ylevää ja hohdokastakaan aina tää tutkimuksen tekeminen, et tää on myös semmosta ähräystä ja tuskastelua mutta myös sitä semmoista tekemisen iloa, kuhinaa yhteisten asioiden äärellä.”

Joo, kyllä opinnot ja graduseminaari ynnä muut kuviot opettavat ne tekniset puolet. Helposti voi sen kaiken pohjalta tuntua, että tutkimus on tosi vaikea ja intensiivinen prosessi. täällä sellaiset uskomukset karsiutuu.

Miksi ylipäätään hakea tutkimusapulaiseksi?

Henna: ”Jos sua kiinnostaa, miten tutkimusta tehdään tämmöisellä yleisyhteiskunnallisella alalla mitä hallintotieteetkin on, niin täällä varmasti pääsee näkemään sen puolen, että mitä se kauneimmillaan ja kauheimmillaan se homma on, että jos sua kiinnostaa, että sopisiko tutkijan työ sulle tai mietit jatko-opintoja, niin tää on ehdottoman hyvä paikka tulla kattomaan.”

Allekirjoitan tämän sanoman. Tutkimusapulaiselta ei siis odoteta mahdottomia. Oman kokemukseni mukaan opiskelijat saattavat herkästi ajatella, että heillä ei ole rahkeita hakea tutkimusapulaiseksi. Jos ajattelit näin, toivottavasti tämä juttu muutti mieltäsi! Myytti murrettu.

Teksti: Iivari Pylkkänen

EI HALLOJEN TOIMISTOA LUKITA YÖKSI

Kuten lukijat saattavat tietää hallintotieteiden alta löytyy viisi varsin mahtavaa pääainejärjestöä, jotka yrittävät parhaansa tarjota pääaineensa opiskelijoille tukea opintoihin, edunvalvontaa ja tapahtumia tasapainottamaan opintoja. Vain yhdelle näistä ainejärjestöstä eli Halloille on siunautunut ikioma tila eli Hallojen toimisto. Muumitaloa on usein kuvattu Muumilaakson turvapaikaksi ja sinne ovat tervetulleita niin ystävät, satunnaiset vieraat kuin väsyneet matkalaisetkin. Hallojen toimistossa on jotakin samaa henkeä, sillä paikalle voi poiketa hetkeksi tai jäädä pidemmäksi aikaa, eikä kenenkään tarvitse erikseen todistaa kuuluvansa joukkoon.

Tämä lukaali tarjoaa niin hallojen kuin muidenkin ainejärjestöjen opiskelijoille paikan, jossa levähtää opiskelupäivän aikana. Vanhalla ja luotettavalla Moccamasterilla keitetty kahvi toimii pelastavana enkelinä niille, jotka ovat tottuneet kyseistä juomaa tankkaamaan, mutta vaihtoehtoja löytyy myös asiakaskunnalle, jolle sumppi ei maistu. Usein kahvikoneen vierestä voi löytää edellisestä tapahtumasta ylijääneitä keksejä tai muuta purtavaa. Viiden minuutin kahvitauoksi tarkoitettu vierailu venyy toimistolla huomaamatta tunnin mittaiseksi juttutuokioksi, jossa ratkaistaan opintoihin liittyvien murheiden ohella maailmanpolitiikan ja kunnallishallinnon ajankohtaisia kysymyksiä.

Klaus af Ursin ikimuistoisessa puheessaan Staabin 60. vuosijuhlissa lausui tiukasti suurin piirtein, että Yliopisto ei ole koulu vaan tiedeyhteisö. Tätä ajatusta tiedeyhteisöstä pitävät nykyään elossa parhaiten ainejärjestöjen omat tilat. Juuri ainejärjestötiloissa eri vuosikurssien opiskelijat törmäävät toisiinsa, jakavat kokemuksiaan ja käyvät niitä epämuodollisia keskusteluja, joissa opiskeltavat asiat lopulta loksahtavat paikoilleen. Hallojen toimisto tarjoaa parhaimmillaan matalan kynnyksen olohuoneen, johon voi aina tulla omana itsenään, kuten Muumitaloon.

Nykyisin yliopistossa korostetaan liian usein nopeaa valmistumista, tehokkuutta ja suorittamista, jolloin yliopisto alkaa muistuttaa enemmänkin liukuhihnalla varustettua tehdasta. Opiskelijat asetetaan hihnalle opintojen alussa, ja tarkoituksena on saada heidät mahdollisimman nopeasti ulos. Ainejärjestötilat ovat viimeisiä paikkoja, joissa opiskelijoilla on lupa vain olla, rupatella maailman menosta ja innostua opintojen teemoista ilman suorittamisen painetta.

Hallojen toimistolle saapumiseen ei tarvita erityistä syytä. Samaan aikaan toimistolla saattaa istuskella fuksi, graduntekijä ja jo valmistunut alumni. Harvassa paikassa yliopistolla syntyy yhtä luontevasti tilanteita, joissa näin matalalla kynnyksellä tieto, kokemus ja innostus siirtyvät ihmiseltä toiselle ilman virallista opintosuunnitelmaa. Toimiston tarjoama rauhallinen hengähdystauko tasapainottaa yliopistolla vietetyn päivän hektisyyttä ja houkuttelee paikalle kahvittelijoita opintosuunnasta riippumatta. Usein hallaedustus toimistolla saattaa jäädä jopa vähemmistöön, kun istumapaikat täyttävät luentojen sekä seminaarien uuvuttamat ja työpäivän lomassa kahvitaukoilevat opiskelijat. Toimiston suurin arvo lieneekin siis sen voimassa tuoda yhteen ihmisiä, jotka muuten saattaisivat jäädä toisilleen täysin tuntemattomiksi.

Toimiston roolia kohtaamispaikkana on korostettu, mutta myös sen miljöötä sopii kehua. Viihtyvyyttä lisäävinä tekijöinä on havaittu ainakin toimiva ilmanvaihto ja ikkuna, josta ainakin ennen marraskuuta saattoi joskus paistaa iltapäivisin aurinko. Aluksi toimistolle johtava käytävä tuntui loputtoman pitkältä ovien jatkuessa vierivieressä. Pingun lempeä katse toimiston ovessa kuitenkin auttaa aina löytämään perille. Ikkunalaudalta moni on varmaan myös bongannut Pingun kolmiulotteisessa muodossaan ja kravatteineen hän piristää jokaista hallanmielistä. Muumitalon tavoin Hallojen toimiston suurin vahvuus on lopulta se, että tilaa löytyy vielä aina yhdelle, myös Pingulle.

Lopputerveisinä jäämme odottamaan kutsua Hallojen minikyykkä-turnaukseen:
Anna Hietaniemi Spatikan puheenjohtaja
Akseli Laiho Ad Hocin koulutuspoliittinen vastaava
Selma Murtonen JuJun työelämävastaava

Kuvat: Viivi Kautto

HELTEESSÄ EI HALLANVAARASTA OLLUT TIETOAKAAN - YHDEN HALLAN VAIHTOKOKEMUS

Olin kuluvasta vuodesta puoli vuotta Saksassa vaihto-opinnoissa: lähdin maaliskuussa ja palasin Suomeen elokuun lopussa. Ajatus vaihdosta on ollut mielessäni koko yliopisto-opintojen ajan, ehkä jo lukiosta lähtien, vaikken olekaan ulkomaille hinkuavaa tyyppiä. Jotenkin vain oli sellainen tunne, että tämä mahdollisuus täytyy hyödyntää - ja onneksi hyödynsin!

Hain vaihtoon pelkästään Saksaan, koska halusin pysyä Euroopassa ja maa kiinnostaa minua etenkin siksi, että hallitsen kielen melko hyvin. Haku vaihtoon tapahtui osaltani jo viime vuoden alussa ja tiedon vaihtokohteestani sain vajaan kuukauden odotuksen jälkeen, helmikuun lopulla 2025, joten aikaa valmistautumiseen ja kaupunkiin tutustumiseen oli runsaasti. Vaikka kohdemaa olikin minulle selvä kuin pläkki, tuotti kohdekaupungin valinta hiuksiin harmautta, sillä valinnanvaraa riitti!

Hallintotieteilijälle selkeitä vaihtokohteita Saksassa on käsittääkseni vain yksi: lähellä Sveitsin rajaa sijaitseva Konstanzin yliopistokaupunki. Onneksi voimme hakea vaihtoon myös kauppatieteiden kautta, minkä takia itsekin päätin hakea muun muassa Leipzigiin. Tähän aikoinaan Itä-Saksaan kuuluneeseen kaupunkiin, sen 1400-luvulla perustettuun yliopistoon sekä kauppatieteiden tiedekuntaan itse lopulta päädyinkin. Kaupunki vaikutti netin tietojen sekä yliopistomme vaihtoraporttien perusteella juuri sopivan kokoiselta itselleni – Leipzig on 630 000 asukkaallaan Helsinkiä rahtusen pienempi.

Kun lähtö Leipzigiin lopulta koitti tämän vuoden maaliskuussa, olin jo tottunut ajatukseen yksin ulkomaille lähtemisestä, ja mielessäni olivatkin lähinnä käytännön järjestelyt, muiden muassa opinnot. Leipzigin yliopistossa olin tosiaan kauppatieteellisessä tiedekunnassa, mutta onnekseni tiesin jo ennen lähtöä, että voin ottaa mitä tahansa kursseja yliopiston tarjonnasta. (Kauppatieteiden kursseja olen Tampereella käynyt pyöreät nolla kappaletta, ne eivät vain yksinkertaisesti kiinnosta tarpeeksi.) Tästä helpottavasta ennakkotiedosta huolimatta hämmennystä riitti alustavan opintosuunnitelman kanssa, johon minun tulikin valita kauppatieteiden kursseja. Tämä tietojen ristiriitaisuus johti minut tilanteeseen, jossa istuin kauppatieteiden maisterikursseilla, pänttäsin kirjastossa Taylorin sarjaa ja suurin piirtein laskeskelin selviytymismahdollisuuksiani.

Leipzigin yliopiston kaunis kirjasto Albertina sekä sen Alibi-kahvila tulivat puolen vuoden aikana tutuksi.

Onneksi piina ei kestänyt kuin pari viikkoa, sillä kokeilin vielä kerran kepillä jäätä. Vaihdosta ehkä suurin saamani oppi onkin se, että monet asiat vievät aikaa eli vaativat kärsivällisyyttä, sinnikkyyttä ja huolellisuutta. Kerrasta ei kannata luovuttaa tai antaa periksi, vaan terve kyseenalaistaminen kannattaa lähes poikkeuksetta. Tässäkin tapauksessa olin jo vakuuttunut siitä, että minulle annetut tiedot ovat ehdottomat eikä muuta vaihtoehtoa ole. Mutta kuinkas sattuikaan: tämäkin kurssiongelma ratkesi lopulta parhain päin, kun lähestyin vielä kerran minusta vastaavaa tiedekunnan työntekijää, joka kertoi, että vaatimus kauppatieteellisistä kursseista koskikin vain suunnitelmaa, ei todellisuutta! Mein Gott!!

Vaikka kursien kanssa oli lopulta vähän muutakin säätöä, löysin lopulta paikkani myös yliopistolta. Lopetin kauppatieteellisen kurssit, heitin todella helpottuneena hyvästit muun muassa sille Taylorin sarjalle ja hyppäsin mukaan European Studies –maisteriohjelman kursseille. Tämän maisteriohjelman opiskelijoiden kanssa opin paljon populismista sekä nationalismista ja ennen kaikkea löysin oman yhteisöni myös yliopistolta! (Tuo saattoi kuulostaa pahalta, en siis opiskellut kummankaan tukemisesta tai hyödyntämisestä omassa elämässä eikä opiskeluporukka ollut taipuvainen kannattamaan kumpaakaan...)

Elämä alkoi siis pikkuhiljaa rutinoitua, vaikka alussa haasteita riittikin. Yliopiston kaunis kirjasto Albertina tuli tutuksi, samoin kursseilta tutuiksi tulleet kanssaopiskelijat, jotka olivat muuttaneet Leipzigiin monelta eri mantereelta. Myös Leipzigin opiskelijoiden yöelämään tuli tutustuttua muun muassa STUK-baarien kautta. (STUK on lyhenne sanasta Studentenkeller, joka tarkoittaa Leipzigissa baareja, joita opiskelijat pyörittävät.) Löysin yliopiston ulkopuoleltakin kavereita, etenkin toisista vaihto-opiskelijoista sekä asuntolastani ja hassujenkin sattumusten kautta muistakin yhteyksistä, kuten lenkkiryhmästä ja tuolin ostamisen kautta. Kaikista uusista tutuistani minulle jäi kaksi ystävää, joiden kanssa yhteydenpito on jatkunut. Toinen heistä kävikin jo luonani Tampereella - sekä Hallojen toimistolla! Toisen matka New Yorkista Tampereelle on hieman pidempi ja kalliimpi, joten tapaaminen onnistuu aikaisintaan ensi kesänä.

Teknisistä järjestelyistä huolimatta itse opetus oli kyllä laadukasta. Opetusmenetelmät olivat niiden keskustelupainotteisuuden ja opiskelijavetoisuuden takia itselleni vieraita, mutta niihinkin tottui ajan kanssa. Myös opinnoista ottamani paineet helpottivat suurin piirtein lukukauden puolenvälin jälkeen kun ymmärsin, että olin ottanut tehtävät ilmeisesti hieman liian tunnollisesti, sillä valtaosa European studies –ohjelman opiskelijoista ei oikeasti lukenut aivan jokaista alustusta ja artikkelia.

Kuten otsikossa toin vihjaillen esille, hallanvaarasta ei ollut tietoakaan Leipzigissa. Ei opintojen, ihmisten kuin etenkään lämpötilan osalta. Olin mitä todennäköisimmin koko puolen vuoden ajan kaupungin ainut halla, eivätkä politiikan tutkimukseen keskittyneissä opinnoissanikaan kunnista, alueista tai niiden hallinnasta juuri puhuttu. Jo nämä olivat itselleni uutta opintoarjessani, mutta ennen kaikkea uutta olivat hurjat hellelukemat. Kesä-heinäkuussa päivälämpötilat pysyivät viikkoja 35 asteen tuntumassa, ja yhtenä päivänä lämpötila nousi jopa 40:een asteeseen. Tämä lämpötila rupesi olemaan itselleni jo liikaa. Mutta en ollut ainut, jolle se oli liikaa. Tuona päivänä nimittäin Leipzigin raitiovaunujen kiskojen ja asfaltin välinen tiiviste suli ja pysäytti ratikkaliikenteen viikoksi.

Tiivisteestä päästäänkin tiivistykseen, jollainen tämän jutun oli tarkoitus olla. Jutusta tuli kuitenkin melko pitkä, ja tarinoita riittäisi vieläkin - esimerkiksi kananmunia ja tiiliä asuntoihin heittelevästä nuorisoporukasta, joka kiusasi asuntolaamme, on kenties aika lopetella.

Haluan tähän loppuun muistuttaa, että vaikka edellä listasinkin haasteita vaihdon alkuajoista ja kerroin opintojen haastavuudesta, tämä oli vain minun kokemukseni. Käsittääkseni useimmiten vaihdossa keskitytään opintojen ohella hyvin vahvasti myös vapaa-aikaan. Tarkoituksenani ei siis ollut säikytellä vaihtoon lähtemisestä kiinnostuneita, vaan kertoa vain oma kokemukseni. Jälkiviisaana ymmärrän, että olisin voinut keventää opintojani vielä enemmän, ja käydä vaikka pelkästään kielikursseja. Jälkiviisaushan on parasta viisautta, mutta tulipahan nyt pienellä tuskalla hankittua muunkinlaista viisautta. Jaan oikein mielelläni vinkkejä vaihtoa pohtiville ja autan hakuprosessissa! Ehkä vielä joskus halloista on hellettä enemmän vaaraa (myös) muualla maailmalla! ;)

Teksti ja kuva: Hanna Pajala

MAKE KAJO GREAT(ER) AGAIN

KAJO-GALLUP

PAULIINA KÄRKI

Kunta- ja aluejohtaminen on kaikille halloille tärkeä ja sydäntälämmittävä asia. Opiskelemme ja tutkimme kunta- ja aluejohtamisen teemoja rakkaudesta lajiin.

Vaikka hallojen yhteishenki ja KAJO:n kurssitarjonta ovatkin A-luokkaisia, mielestäni opintosuuntamme kaipaa hieman lisää himokasta hehkutusta. Haluan jakaa KAJO:n opintosuunnan ja pääainejärjestömme Hallat Ry:n ilosanomaa sekä rohkaista uusia innokkaita opiskelijoita.

Tämän vuoksi olen kerännyt kajolaisilta tietoa siitä, miksi he ovat valinneet kunta- ja aluejohtamisen opintosuunnaksi ja miksi se on yksinkertaisesti paras valinta myös tuleville hakijoille.

Annetaan vastauksien puhua puolestaan.

HAASTATELTAVIEN KYSYMYKSET

1. **Mikä on nimesi ja vuosikurssi?**
2. **Miksi valitsit KAJO:n opintosuunnaksi?**
3. **Mikä on ollut lempikurssisi tähän mennessä KAJO:n opintosuunnasta?**
4. **Miksi suosittelisit opintosuuntaa?**

1. **Anni Lahtinen, 3. vsk.**

2. Toimin Mikkelin kaupunginvaltuustossa eli minulta löytyi jo kosketuspintaa kunta- ja aluekysymyksiin. Ajattelin pyrkiä yhdistämään teorian ja käytännön mahdollisimman hyvin, minkä vuoksi kajo oli luonnollinen valinta.

3. Markku Sotaraudan Economic renewal of cities and regions oli ehdoton suosikkini kandiopinnoissa. Se herätti paljon ajatuksia ja antoi paljon eväitä omaan toimintaan politiikan saralla.

4. Suosittelisin kajoa ehdottomasti sen monipuolisuuden vuoksi, mutta myös kuntakentän murrostilan takia. Juuri nyt tarvitsemme mahdollisimman paljon laaja-alaisia osaajia, jotka ymmärtävät kuntiin ja alueisiin liittyviä näkökulmia monipuolisesti.

1. **Arttu Hiltunen, 6 vsk.**

2. Alkuun suuntana piti olla julkisoikeus, mutta Kajon mahtavat proffat ja kurssit käänsi suunnan ja suuri palo Kajoa kohtaan opintosuuntana heräsi!

3. Vaikee kyssäri. Tähän nousee oikeestaan kaks selkeesti omasta mielestä parasta kurssii kandivuosilta! Luova kaupunkikehittäminen oli todella kiinnostava ja mukaansatempaava kurssi! Sen lisäks pääsin nauttimaan aivan mahtavasta Jenni Airaksisen opetuksesta yhteisöviestinnän kurssilla! Siltä kurssilta sai aivan loistavaa kokemusta ajatellen puheen pitämistä ja asiallista viestimistä!

4. Aivan mahtava porukka ja opetuksen taso erittäin hyvä ellei jopa täydellinen! Edellä mainittujen kahden kurssin lisäksi löytyy vielä useampi kiinnostava kurssi, joten mikäli koet paloa kuntia kohtaan niin suosittelen vahvasti Kajoa opintosuuntana!

1. **Mikko Sainio, 5. vsk.**

2. Etenkin kaupunkikehitys ja johtaminen kiinnosteli ennakkoon, joten kajo oli luonteva valinta.

3. Lempikurssi on ehdottomasti yhdyskuntakehittämisen ajankohtaisia kysymyksiä.

4. Kurssien aiheet monipuolisia ja johtamisen tutkailu tuntuu olevan aina ajankohtaista. Luonteva täydentää vaikka millä sivuaineilla.

1. **Joonas Rich, 3. vsk.**

2. Kajo vaikutti itselleni kiinnostavimmalta vaihtoehdolta opintosuunnista, koska koen olevani kajobäddie <3. Oon tietenki ollut myös kiinnostunut hyvinvointialueiden eläkeläispalveluiden järjestämisestä ;) ja organisaatiosta, johon näen että kunta- ja aluejohtaminen antaa parhaat työkalut.

3. Economic renewal of cities and regions on ollut mieleisin ja kiinnostavin kurssi tähän mennessä (Kunnon STI ja DUI painoitteinen kurssi ;P)

4. Kajo antaa hyvin laajan ymmärryksen kuntien ja hyvinvointialueiden toiminnasta, ja siten Suomen uniikin aluehallinnon järjestelyistä. Ymmärtääkseni mahdollisuudet suojatyöpaikkaan ovat hyvät.

1. **Hanna Pajala, 5 vsk.**

2. Kunnat kiinnostivat minua jo valmiiksi mm. nuorisovaltuustotaustani takia, ja johdatuskurssi sai minut kiinnostumaan lisää!

3. Voisin jopa sanoa tän vuoden vaihtuvasisältöisen erikoiskurssin, jossa olemme tarkastelleet kunta-valtiosuhdetta. Puisevasta nimestään huolimatta kurssi on ollu tosi mielenkiintonen ja rakastettavan täynnä konkretiaa!

4. Suosittelen kajoa opintosuuntana kaikille, jotka kokevat Staabin toimiston liian meluisaksi! No ei vaan, kunnista, alueista ja niiden kehittämisestä sekä hyvästä yhteishengestä kiinnostuneille ja innostuville suosittelen vahvasti!

1. **Veeti Lisinen, 3. vsk.**

2. Kiinnostus kajoa kohtaan heräsi jo fuksina pääainesuunta esittelyssä. Ajattelin siinä, että "kylläpä nuo kunnat on mielenkiintoisia himmeleitä". Sitten siitä paineltiin parit kajon kurssit alle ja kiinnostus vaan kasvoi. Oli hyvä!

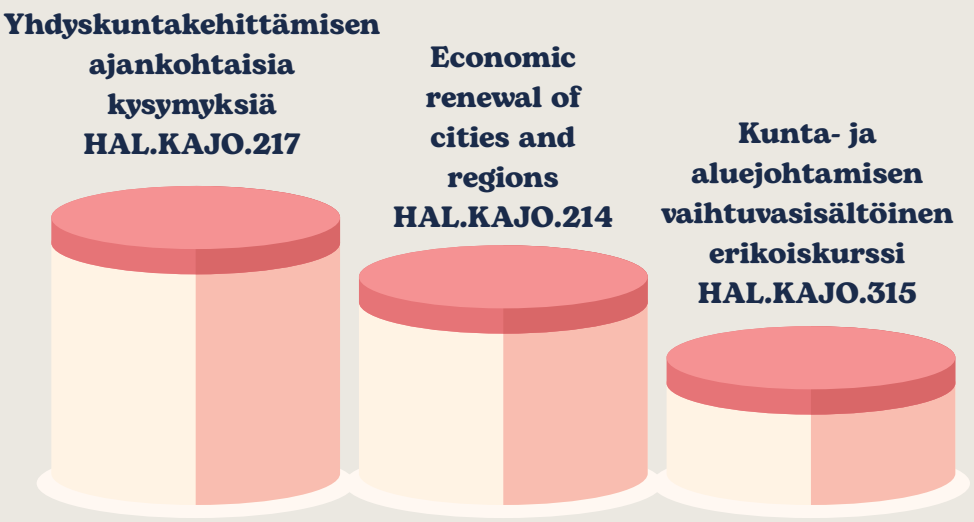
3. Lempikurssi kajon repertuaarista on ehdottomasti yhdyskuntakehittämisen ajankohtaisia kysymyksiä. Karppi on hyvä luennoitsija ja kurssi muutenkin toteutukseltaan hieman erilainen ja sytyttää isosti.

4. Kajoa suosittelen vahvasti. On hyvä, monipuolinen ja käytännöllinen pääaine. Kyllä kajokoneena kelpaa kampuksen käytäviä köpötellä.

SIKSI KAJO

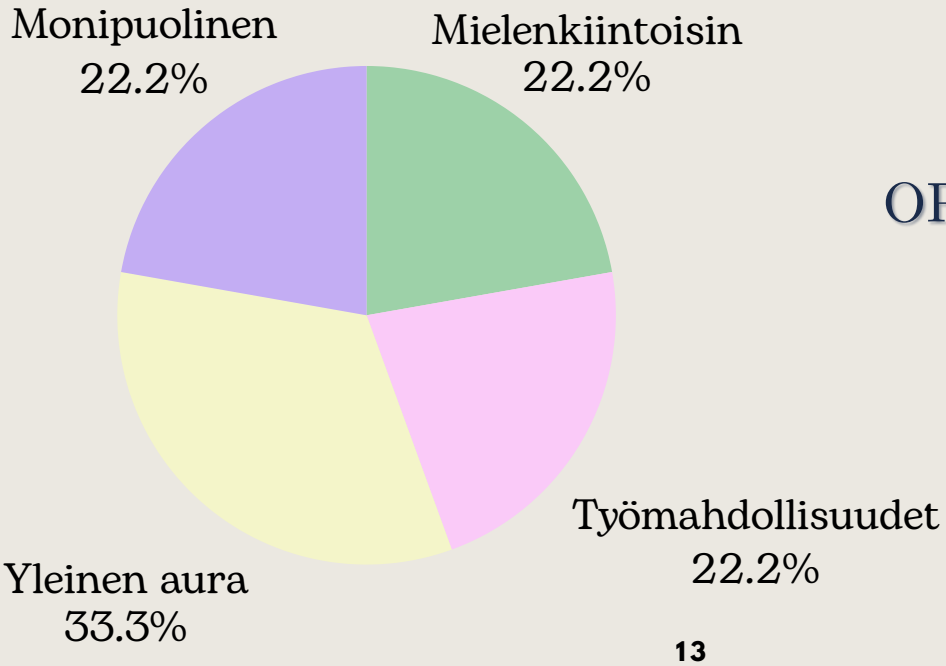
Ylläolevien haastateltavien lisäksi pienen empiirisen kyselytutkimuksen perusteella saatiin tällaisia tuloksia kunta- ja aluejohtamisen opintosuunnasta!

KAJOLAISTEN SUOSIKIT KURSSITARJONNASTA

Tule sinäkin mukaan ja valitse opintosuunnaksi KAJO!

SYYT OPINTOSUUNNAN VALINTAAN

PAULIINA KÄRKI

Syksy täynnä kuntia, alueita ja uusia kasvoja

Olen Tinja ja aloitin tänä syksynä maisterifuksina kunta- ja aluejohtamisen opintosuunnassa. Lukion jälkeen hain opiskelemaan sosiaalitieteitä Turun yliopistoon, koska minua kiinnosti taloussosiologia ja Turun yliopisto oli ainoa, jossa tarjottiin kyseinen pääainevaihtoehto maisterivaiheessa. Sosiaalitieteiden opinnot antoivat minulle laajan ymmärryksen yhteiskunnallisista ilmiöistä ja niiden tutkimisesta, mutta huomasin jo ensimmäisen vuoden aikana kaipaavani opintoihini tarkemmin rajattua näkökulmaa ja konkreettisempaa otetta siihen, miten yhteiskunnallisia ongelmia ratkotaan käytännössä. Huomasin olevani eniten kiinnostunut oikeustieteen sekä monitieteisen sosiaali-, terveys- ja sivistysalan opintokokonaisuuden sivuainekursseista ja vain muutamista sosiaalipolitiikkaan kytkeytyvistä aineopinnoista, mikä oli merkki harkita opintoalan vaihtoa kandivaiheen jälkeen.

Valmistuin valtiotieteiden kandidaatiksi Turun yliopistosta tammikuussa 2026 ja aloin perehtymään paremmin kevään yhteishakuun sekä Tampereen yliopiston maisteriohjelmatarjontaan erityisesti hallintotieteiden alalta. Kunta- ja aluejohtamisen opintosuunta erottui heti joukosta ja se vaikutti juuri siltä, mitä olin kaivannut. Opintosuunnassa yhdistyvät monet sellaiset teemat, joita olin jo kandidaattiopintojeni aikana alkanut pohtia: julkisten palvelujen järjestäminen ja uudistaminen, julkinen talous sekä kuntien ja alueiden kehittäminen. Tein hakukeväänä avoimen yliopiston kautta pari kunta- ja aluejohtamisen kurssia ja samalla varmistuin siitä, että tämä tulisi olemaan minun ensimmäinen hakukohteeni yhteishaussa.

Nyt takana on muutama kuukausi opintoja Tampereella ja olen ollut enemmän kuin tyytyväinen. On ollut virkistävää huomata, miten paljon uudenlaista motivaatiota ja intoa opiskelu herättää, kun opintojen sisällöt vastaavat täysin omaa kiinnostusta. Tietysti tämä alkuvaihe on sisältänyt myös jonkin verran epävarmoja fiiliksiä, kun hyppää eri alalta mukaan ihan uuteen, mutta olen iloinen siitä, miten hyvin meidät maisterifuksit on otettu vastaan. Positiivista on ollut myös se, että kodin ja yliopiston välinen matka on lyhentynyt kahdesta tunnista kymmeneen minuuttiin! Kunta- ja aluejohtamisen vaihtuvasisältöinen erikoiskurssi on ollut erityisen mielenkiintoinen. Kurssi alkoi jo syksyn alussa niin pääsi heti tutustumaan uusiin ihmisiin ryhmätyön merkeissä. Odotan innolla, mitä maisteriopinnot tuovat tullessaan ja millaisia työelämämahdollisuuksia ala voi tulevaisuudessa avata. Tämä on ollut juuri sellainen uusi alku, jota lähdin hakemaan.

Tsemppiä kaikille opintoihin ja syyslukukauden viimeisiin viikkoihin ennen joululomaa. Nähdään kampuksella!

Teksti ja kuva: Tinja Ahtola

RIEMULLISIA KOHTAAMISIA KUNTAMARKKINOILLA

Olin mukana Hallojen opiskelija-avustajien ryhmässä syksyn 2026 Kuntamarkkinoilla. Kuten tavallista, varsinainen työ markkinoilla oli melko yksitoikkoista kulkukorttien skannaamista ja ovien availua. Hiukan puuduttava työnkuva antoi kuitenkin hyvän tilaisuuden seurailla ympäristöäni ja todistaa useita riemukkaita kohtaamisia. Kuntamarkkinat houkuttelee väkeä ympäri Suomen yhteen tilaan ja oli liikuttavaa nähdä vanhojen tuttujen jälleennäkemisiä, pitkiä halauksia ja kuulumisten vaihtoa joskus vuosien edestä.

Viidennen vuoden KAJO-opiskelijana olen ehtinyt kerryttämään mukavasti tuttavia, joista moni on jo ehtinyt valmistumaan. Myös heitä näin kiertelemässä kuntatalon käytävillä ja monien kanssa pääsin myös sanalle. Tuttuja kasvoja näkyi myös työelämästä. Sekä harjoittelupaikastani, että kesätöistä tuttuja kasvoja näkyi paljon.

Erityisen hienoa oli, että Kuntamarkkinoiden vierailijoista moni oli entisiä Halla-aktiiveja. Pääsin keskustelemaan vuosien 2004 ja 2007 puheenjohtajien sekä lukuisien takavuosien hallituslaisten kanssa. Sydäntä lämmittää, että ainejärjestötausta ja siihen liittyvät muistot tulvahtivat monilla vielä vuosia omien opiskeluaikojen jälkeen.

Väkisinkin tuli mieleeni, että kuinka paljon enemmän tällaisia kohtaamisia syntyisi, kun mittarissa on vuosia reippaasti nykyistä enemmän. Ei ihme, että moni päivän aikana seurailemani vieras ei tuntunut pääsevän montaa metriä eteenpäin ilman, että joku oli vetämässä hihasta. Sitä vuosien kokemus alalla teettää. Etenkin, kun Suomessa kuntamaailman ympyrät eivät ole järin suuret.

Ken tietää keitä vanhoja KAJO-tuttuja sitä tuleekin kohtaamaan vuosien päästä Kuntamarkkinoilla. Odotan näitä kohtaamisia innolla. Ainakin horistavaa opiskeluajoista ja hallamuistoista riittää varmasti! Tule vain sanalle, jos tulevilla Kuntamarkkinoilla huomaat minut. Niin minäkin teen.

Halataan kun tavataan!

Teksti: Leevi Koivula
Kuvat: Viivi Kautto

OODI LIEKSAN KAARISILLALLE

Kauan kauan sitten kaukaisessa pohjoiskarjalaisessa pitäjässä Lieksassa tanskalainen insinööritoimisto sai rakennuttaa tuon kaksi komeaa kaarta yllään pitävän sillan, joka ylittäisi Lieksanjoen. Huomattakoon, että Lieksa on kyllä ollut jo pitkään kaupunki, vaikka esimerkiksi Pielisjärven kunnassa syntyneet isovanhempani muistavat, että Lieksa oli aikoinaan kauppala, eikä mikään kaupungin keskus, joka se ainakin jossain vaiheessa viime vuosisadan loppupuolta vielä oli.

Paljon puhuvaa onkin, että Lieksassa kilometrin tai parin päässä keskustan liepeillä asuvat ihmiset kautta aikain ovat puhuneet “kylille mänemisestä”. Onkin huomattavaa, etteivät edes paikalliset ole koskaan nähneet Lieksan keskustaa kaupunkina. Mutta mikä rooli oli kenties sillä kaikkien aikojen kauneimmalla Lieksan kaarisillalla siinä, että Lieksasta tuli kaupunki?

Vuonna 1930 Lieksan kaarisillan, eli Mähkönsillan valmistuttua Lieksa otti symbolisen harppauksen kohti kaupunkia. Lieksasta tuli nimittäin Pielisjärven kunnasta erotettu kauppala vuonna 1936. Seuraavina vuosikymmeninä koettiin Pielisjärven kunnan romahdus muuttoliikkeen takia ja 1973 kunta yhdistyi Lieksan kauppalan kanssa Lieksan kaupungiksi. Tämä selittynee sillä, että Pielisjärven hallinnollinen keskus oli aikoinaan Pankakoski, joka tunnetaan lähinnä 1960-luvulta romanien karkotuksesta pesäpallomailoin, sekä kylässä pari vuosikymmentä myöhemmin tapahtuneesta incidentistä, jossa paikallinen herra humalapäissään taksista pois jäätyään totesi olevansa Pankakosken jumala. Toisen paikallisen tiedetään ohjanneen hänet kotiin: “Pankakosken jumala männöö nyt kottiisa nukkummaan.”

Palataan puhumaan kaarisillasta sen kulta-aikana, eli Lieksan kaupungin kukoistuksen vuosikymmeninä, eli 1970-90-luvuilla. Lieksa oli nuoria vilisevä pikkukaupunki, jonka väkiluku on sittemmin puolittunut kahdesti, mutta se oli kuitenkin kaupunki autoistuvassa Suomessa, jossa kansainväliset muoti-ilmiöt tavoittivat nuoret aina nelisen, viitisen vuotta myöhässä. Nuoret ajelivat ensin mopoillaan, ja sittemmin Ladoilla, Škodilla ja Volkkareilla lähikylistä keskustaan hillumaan. Silta oli konkreettisesti jotain nuorten ja kaupungin välillä. Kuten voisi sanoa, nuoret tekevät kaupungista kaupungin (kenties siksi Lieksaa ei voi enää pitää kaupunkina).

Kylänraittia (Lieksa ei edelleenkkään ollunna kaupunki paikallisten puhheissa) pääsi ajamaan, kun kaarisilta silta ylpeydessään oli ylitetty, tai nähty se kaikessa koreudessaan toiselta Lieksan keskeiseltä sillalta, Kantatie 73:n sillalta, ennen kylänraitille kääntymistä. Kaarisillan kimallus on ollut myös Ruunaan koskilla käyneille turisteille selkein merkki “kylille” (Lieksan kaupunkkiin) saapumisesta. Myös näin kolmen syntyperäisen pielisjärveläisen jälkeläisenjälkeläiselle ja kahden syntyperäisen lieksalaisen jälkeläisille Lieksan kaarisilta on ollut oikeastaan aina Joensuusta tullessa merkki siitä, että mummola on nyt lähellä.

2014 kuorma-auto ajaa rysäytti niin iättömän kauniin, mutta jo hauraan Kaarisillan rakenteisiin, jolloin oli pakko tutkia sillan kunto. Tuomio ei ollut Lieksan maisemakuvaa puolustaneille aktivisteille mieluinen. Lieksan kaunis kaarisilta päätettiin seuraavan kymmenen vuoden aikana ainakin miljoona kertaa tunnekylmästi purkaa ja miljoona kertaa armeliaasti peruskorjata, mutta lopputulos oli sillan lopullinen purkaminen ja uuden rakentaminen tilalle.

Lopulta Lieksan Lehti pääsi vuonna 2026 jo huastattelemaan uutta Hovilan siltaa pitkin ajanneita paikallissii ja jos jonniillaista Lieksassa mökkeilevää immeistä. Siltaa oli huastattelujen mukaan pidetty ajamiskelpoisena. Se ei poikkea mistään sillasta Suomessa, eikä uutta Hovilan siltaa voi juuri kuvaillakaan. Huomasinkin vasta tänä kesänä Lieksassa käydessäni katsovani Kantatie 73:n sillalta nyt vasemmalle puolellekin. Uusi silta ei enää kahlinnut katsettani ja syleillyt sydäntäni oikealla puolella niin kuin Kaarisilta oli aiemmin pystynyt upeudessaan tekemään.

Kaarisillalle oli sanottu hyvästit, ja näin ensimmäistä kertaa elämässäni, mitä vasemmalla puolella oli. Lieksanjoki virtasi Pielisen järveen ja taivaanranta näytti vilkuttavan minulle. Ymmärsin, että Lieksan kaarisilta oli lähtenyt taivaan toiselle puolen. Tämä on siis tarina siitä, kun on sanottava hyvästit, ja katsottava, kuinka elämä jatkuu. Koskaan enää Lieksaan tullessa en ennee tuota Lieksan kaarisillan säihkettä näkisi, saati sen kahta komeaa kaarta, mutta se tulisi silti elämään aina muistoissani. Vaalikaa siis aikaa ja yhteisiä hetkiä rakkaidenne kanssa, koska kaikki hyvä ja kauniskin loppuu aikanaan. Mutta äläkkee työ itkekö, sillä hyö ei oo ennee tiällä, vaan hymmyilkkee, sillä yhtteen aikkaan se kaikki tapahtu ja työ olitta siellä sillon heiän kanssa.

Yhteisiä hetkiä Lieksan kaarisillan kanssa muistaen ja sillan muistoa kunnioittaen
Aki Rokkonen

Kuva: adressit.com

KUNTA, JOSSA EI RIIDELLÄ

Kunnallispolitiikkaa leimaa kinastelu ja vaikeus saada läpi merkittäviä muutoksia. Poliittinen vääntö on jätetty kauas taakse Nebraskan Monowissa.

Nebraskalainen kunta Monowi on saavuttanut jotain, mistä suomalaisissa kunnanvaltuustoissa voi vain haaveilla - täydellisen yksimielisyyden. Kyläpäällikön roolin ottanut Elsie Eiler, 93, on nauttinut 100 prosentin kannatusta vaaleista toisiin ollessaan Monowin pormestari, sihteeri, rahastonhoitaja, kirjastonhoitaja sekä baarimikko. Eiler on Monowin kunnan ainoa asukas.

MONOWIN KUNNALLISHALLINTO
ELSIE EILER

Eilerin vastuussa oleva kunnallishallinto on tehokkuudessaan poikkeuksellinen. Eiler vastaa kunnan kaikista hallinnollisista velvoitteista. Hänen hallinnon vuoksi Monowin kunta täyttää yhä kaikki oikeudelliset vaatimukset asemansa säilyttämiseksi ja saa osavaltion rahoitusta. Kunnallisvaaleista Elsie Eiler ilmoittaa baarinsa ilmoitustaululla ja äänestäessään itseään Eiler saa sata prosenttia annetuista äänistä.

Eiler on ollut Monowin kunnan ainoa asukas ja pormestari viimeiset 22 vuotta. Nebraskan viranomaiset vahvistivat asian viimeksi maaliskuussa 2026, jolloin Monowi sai kunnan tilintarkastusvelvollisuutta koskevan poikkeusluvan, mikä oli osoitettu Eilerille kunnan puheenjohtajana.

Baarin toimiluvat etenevät virallisia prosesseja pitkin varsin sukkelasti. Kun Elsie hakee osavaltiolta toimilupia tupakan ja alkoholin myyntiin, asiakirjat lähetetään hänelle itselleen käsittelyyn kunnansihteerinä. Tällöin Eiler allekirjoittaa asiakirjat kunnan virkailijana ja myöhemmin vastaanottaa ne baarin omistajana.

Monowin kunnan verokanta on pystytty pitämään maltillisena tarkalla taloudenhoidolla. Kunta kerää asukkaaltaan vuosittain noin 500 dollaria paikallisia veroja, jotka käytetään muun muassa kolmen katuvalon ja vesihuollon ylläpitoon.

Kantaessaan vastuuta kunnallishallinnosta, Eiler on onnistunut ylläpitämään samalla myös baarinsa Monowi Tavern markkinointilupausta paikkakunnan kylmimmästä oluesta.

ELSIE EILER JA MONOWI TAWERN

Monowi on kärsinyt suomalaisillekin kunnille tutusta väestönkadosta. Vielä 1900-luvun alkupuolella kunnassa asui noin 150 ihmistä, mutta vuoteen 1990 mennessä asukkaita oli enää kuusi. Suurimman väestöntappion Monowi koki vuonna 2004, jolloin asukasluku romahti 50% Elsien puolison Rudy Eilerin kuollessa keuhkosyöpään. Elsie kokee yksin asuessaankin Monowin kodikseen eikä aio elinaikanaan jättää kuntaa taakseen. Rudyn muistoksi Monowiin perustetussa kirjastossa vierailijat saavat lainata kirjoja 5000 kirjan valikoimasta luottamukseen perustuen.

Vaikkakin Eiler on nauttinut täysimittaista kannatusta jo vuosikymmeniä toimiessaan pormestarina, kunnan olemassaolo on vaarassa Elsiestä ajan jättäessä. Eiler toivookin saavansa vielä uralleen jatkajan. Yhdysvaltojen tiedettävästi ainoana yhden asukkaan kuntana Monowi on houkutellut paikallisia vierailijoita ympäri maailmaa nauttimaan paikkakunnan kylmintä olutta.

Kuvat: Reuters

Teksti on referaatti The Scottish Sun -lehden artikkelista, jonka on kirjoittanut Jeylin Mehmet

Referoinut: Milla Uramo

Monowin päätöksentekoon tehdyn katsauksen jälkeen on hyvä vaihtaa vaihde takaisin Suomen demokratiaan, jonka hyveenä pidetään oikeutetusti moniäänisyyttä ja avointa keskustelua. Illan videokatsauksena lukijoille suosittelen suomalaisen kunnallispolitiikan timanttia, jonka löydät Youtubesta nimellä "Olipa kerran raitiovaunu (Kaupunginvaltuusto) (Tampere) ReUp".

SUURI PINGVIIINI -VISA

Tämän leikkimielisen visan avulla voit selvittää tiedätkö todellisuudessa rakkaan Pingumme lajista juuri mitään.

1. Miksi pingviineillä on mustavalkoinen “smokki” -väritys?

a) se auttaa välttämään petoeläimiä
b) jotta ne tunnistaa toisensa
c) se on söpö

2. Mikä on suurin pingviinilaji?

a) jääpingviini
b) keisaripingviini
c) myssypingviini

3. Totta vai tarua:

Pingviinejä elää luonnonvaraisena vain eteläisellä pallonpuoliskolla.

4. Kuinka syvälle pingviini voi sukeltaa?

a) 240 m
b) 470 m
c) 560 m

5. Kuinka nopeasti myssypingviinit voivat parhaimmillaan uida?

a) 10 km/h
b) 15 km/h
c) 20 km/h

6 Jääpingviinit rakastavat kiviä ja ne käyttävät niitä esimerkiksi pesän rakentamiseen, mutta niitä on välillä hankala löytää. Miten jääpingviinit hankkivat lisää kiviä?

a) ne rakentavat yhden ison pesän, jotta kivet riittävät
b)ne uivat kivien perässä aina Itämerelle saakka
c) naaraspingiviinit tarjoavat seksiä naapuriuroksille vastineeksi kivistä

Vastaukset: 1. a, 2. b, 3. totta, 4. c, 5. c, 6. c

Horoskoopit

Oinas 21.3. - 19.4.

Vuotesi on ollut kuin vuoristorata. Olet kokenut korkeita huippuja, mutta myös käynyt syvällä. Olet uurastanut opintojen parissa, mutta pitänyt myös kiinni värikkäästä sosiaalisesta elämästä. Ahkeruutesi palkitaan vielä, odota vain vuoroasi.

Härkä 20.4. - 20.5.

Olet tänä vuonna kenties ollut suurien päätösten välillä. Nyt on aika toimia niinkuin sydän sanoo. Olet päättäväinen luonne, ja jos haluat jotain saat sen aikaiseksi. Nyt tarvitaan vain tarmoa ja voimaa!

Kaksoset 21.5. - 20.6.

Olet luonteeltasi sopeutuva, mutta kenties ailahtelevainen. Muista, että sinun ei tarvitse aina miellyttää muita, mutta muut eivät voi lukea ajatuksiasi. Mieti, mikä on tavoitteesi, ja pidä siitä kiinni.

Rapu 21.6. - 22.7.

Olet kokenut tänä vuonna paljon tunteita, mutta et ole aina osannut tuoda niitä esille toivomallasi tavalla. Älä takerru menneisyyteen, vaan ole rehellinen nykyhetken tunteillesi ja tee päätöksiä aitojen tarpeidesi pohjalta. Vuosi 2027 on ravulle vakaan rakentamisen aikaa.

Leijona 23.7. - 22.8.

Tänä vuonna olet saattanut huomata luovuutesi heräävän henkiin, ja rohkeuden saattelemana se jatkaa kukoistustaan ensi vuoteen saakka. Älä kuitenkaan unohda vastuitasi, vaan hoida työt ennen huveja!

Neitsyt 23.8. - 22.9.

Sopeutumiskykyäsi koetellaan ja saatat kokea olevasi kahlittuna johonkin. Kuuntele sydäntäsi, mutta älä tee liian hätäisiä päätöksiä. Päästä irti vanhasta pienten uudistusten kautta sen sijaan, että räjäytät koko elämäsi kerralla remonttiin.

Vaaka 23.9. - 22.10.

Tuleva vuosi on työntäyteinen ja projektit voivat tuntua junnaavan paikallaan. Älä väkisin kasaa tehtäviä liikaa lautesellesi, vaan muista pitää huolta jaksamisestasi. Parhaiten rentoudut nyt ystävien seurassa.

Skorpioni 23.10. - 21.11.

Syksy on voinut olla henkisesti vaativaa aikaa, mutta valoisampi huominen siintää jo horisontissa. Anna itsellesi lupa laiskotella ja palautua koettelemuksista.

Jousimies 22.11. - 21.12.

Sinulla menee kovaa ja korkealta! Muista tehdä varasuunnitelmia ja pitää arjesta kiinni, jos kaikki eivät menekkään suunnitelmiesi mukaan - vai onko sinulla edes suunnitelmaa? Olet kuin kimaltava raketti, muista kuitenkin lepo kaiken säihkeesi keskellä!

Kauris 22.12. - 19.1.

Olet tekevä ja ahkera, mutta pidättäytyväinen. Poistu välillä mukavuusalueeltasi, niin voit kokea enemmän. Keväällä sinua odottaa ehkäpä tämän ansiosta menestystä. Oivalla myös, että sinun ei tarvitse olla yksin ajatustesi kanssa.

Vesimies 20.1. - 18.2.

Uskalla olla oma autenttinen itsesi, vain siten voit saavuttaa enemmän. Ota omaperäiset ideasi luovuuden lähteeksesi ja toteuta haluamasi asiat lisäämällä toimintaasi itsevarmuutta. Muista kommunikoida selkeästi, niin saat muutkin puolellesi.

Kalat 19.2. - 20.3.

Tee herkkyydestäsi voimavarasi. Ole rehellinen itsellesi ja muille, vain niin voit saavuttaa sen mikä on parasta kaikille. Ensi vuonna luota enemmän omaan intuitioosi. Syyskuu tulee olemaan sinulle mahdollisesti suotuisa.

Tulkitsija: Pauliina Kärki

Kiitos vuodesta 2026!

1928